

The development of reading diphthong skills according to learning activities with Su Ji Pu Li, Grade 4, Ban Khok Pae School, Mueang District, Khon Kaen Province

Monk Samart Sumetho (Mooncharoen)^{1*} Phra Rachata Martson¹ Panjitr Sukumal¹
and Suttipong Upontean¹

¹ Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Mazinonoaza@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research article are (1) to study the pre-study and post-study achievement of students. After organizing learning activities with Su Ji Pu Li, Grade 4, Ban Khok Pae School, Mueang District, Khon Kaen Province, (2) to study the satisfaction of students in Grade 4, Ban Khok Pae School, Mueang District Khon Kaen Province that has an impact on learning management as well. This research is preliminary experimental research, by using one group pretest - posttest design. The target group used in this research is 10 Grade 4 students in the academic year 2022 at Ban Khok Pae School, using the purposive selection method. This research uses statistics: mean, standard deviation, dependent samples t-test. The results of the study found that the academic achievement of students after studying is higher than before studying. The mean before class was 4.60, the mean score after class was 7.20, and the t-test between before class and after class was 7.00. Students' satisfaction with learning activities with Su Chi Pu Li was included in highest level has an average of 4.54

Keywords: Reading, Diphthongs, Learning Activities with Su Ji Pu Li

การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำตามกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

พระสามารถ สุเมโธ (มุลเจริญ)^{1*} พระรชต มาตรสอน¹ ปาณจิตร สุขุมาลัย¹ และ สุทธิพงษ์ อุพลเกียรติ¹

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยเขตขอนแก่น ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Mazinonoza@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อ.เมือง จ.ขอนแก่น (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองขั้นต้น (pre-experimental research) ด้วยวิธีการใช้แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One group Pretest - Posttest Design) กลุ่มเป้าหมายที่ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโคกแปะ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.60 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.20 มีค่าการทดสอบค่า t ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 7.00 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

คำสำคัญ: การอ่าน, คำควบกล้ำ, กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ

© 2023 JAE: Journal of Applied Education

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในด้านการศึกษาภาษาจัดเป็นวิชาทักษะอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่นๆ ผู้ที่มีความสามารถหรือทักษะทางภาษาจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดีด้วย อีกประการหนึ่งการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันนั้นจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาสื่อสารด้วยการพูดหรือภาษาเขียนก็ได้ ในส่วนของการสื่อสารด้วยภาษาพูดนั้นมีความสำคัญที่การออกเสียง ถ้าผู้พูดออกเสียงได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วชัดเจน ก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนไปก็ จะทำให้การสื่อความหมายผิดตามไปด้วย ซึ่งส่วนมากมักจะประสบปัญหาในประเด็นของการออกเสียง “ควบกล้ำ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารและช่วยให้มนุษย์ฉลาดสามารถเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญาอารมณ์และสังคม เป็นทักษะที่จำเป็นจะต้องฝึกฝนให้นักเรียน นักศึกษาสามารถนำทักษะเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารความรู้ความเข้าใจกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งในปัจจุบัน โอกาสสื่อสารกับผู้อื่นมีมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การรับเอาเทคโนโลยีและวิชาการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน และต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะทักษะเหล่านี้ไม่ใช่แต่เพียงการสื่อสารผ่านตัวอักษรเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วยดังนั้น ทักษะ การอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงไปฝึกเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ปัญหาการอ่านออกเสียง โดยเฉพาะการอ่านคำควบกล้ำ เป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยเพราะคำที่ใช้คำควบกล้ำมีลักษณะที่ทำให้เสียงในภาษาไทยมีความไพเราะและแสดงถึงความประณีตของการออกเสียงคำ เพราะการออกเสียงคำควบกล้ำจะแตกต่างจากการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นเดียวหากผู้พูดไม่ระมัดระวังในการออกเสียงจะออกเสียงผิดและเป็นสาเหตุหนึ่งในการอ่านคำผิด ซึ่งการออกเสียงอ่านหรือพูดไม่ชัดเจนนอกจากทำให้ความหมายผิดพลาดแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพของผู้พูดหรือผู้อ่านนั้นด้วย ซึ่งการออกเสียงอักษรควบไม่ชัดเจนนี้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียนและผู้ใหญ่ หรือจากภาวะที่เกิดจากการเอาอย่างที่ไม่ดีของเด็ก เช่น เด็กจีนที่เกิดในประเทศไทยเอาอย่างบิดามารดาของตนที่พูดไม่ชัด ส่วนมากมักจะพูดคำที่ใช้อักษรควบ ร ล ว ไม่ชัด นอกจากเลียนแบบผู้ใหญ่แล้วเด็กยังเอาอย่างเพื่อนอีกด้วย อีกทั้งยังอาจเกิดจากอวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง อวัยวะออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ซึ่งได้แก่ ริมฝีปาก ถ้าริมฝีปากแหงหรือไม่สามารถห่อหรือจับได้ เด็กก็จะไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะ ป ว ได้ถูกต้อง ลิ่นก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบเช่นกัน ถ้าลิ่นแข็ง ลิ่นมีขนาดเล็กไปหรือใหญ่ไปหรือว่าลิ่นผิดปกติ ย่อมทำให้ไม่สามารถออกเสียง ก ข ค ร ล ได้ถนัดอวัยวะที่สำคัญอีกอย่าง คือ ฟัน หมายถึง ฟันหน้า ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบ ถ้าฟันเสีย ฟันผุ ฟันเหยิน หรือฟันห่างก็จะทำให้การออกเสียงไม่ดี (เสงี่ยม โตรัตน์, 2560)

โรงเรียนบ้านโคกแปะ เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ประชาชนพูดภาษาอีสานนักเรียนจึงมีปัญหาในเรื่องการอ่านคำควบกล้ำ สาเหตุสำคัญ คือ นักเรียนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษาถิ่นอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จึงทำให้เกิดปัญหาการอ่านคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพหุศักราช 2551 กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กำหนดหลักการอ่านไว้ว่า คือ การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน เมื่อเข้าสอนในรายวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจน เกิดจากความเคยชินในการออกเสียงตามสำเนียง เพราะเสียงพยัญชนะ ล นั้นออกได้ง่ายกว่าเสียง ร ซึ่งต้องรัวลิ้น และการออกเสียงคำควบกล้ำก็ไม่สะดวกลิ้นเท่ากับการออกเสียงคำเดี่ยวๆ ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ที่พบในโรงเรียนบ้านโคกแปะอีกประการหนึ่ง คือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจในการอ่าน ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ขาดทักษะการอ่านสะกดคำและออกเสียง ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านคำควบกล้ำ

การนำวิธีสอนแบบ สุ จิ ปุ ลิ ตามแนวคิดหัวใจนักปราชญ์ในคำสอนพระพุทธศาสนา มาใช้จัดการเรียนการสอนควบคู่กับการอ่านคำควบกล้ำ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน ให้กับผู้เรียนเพราะคำควบกล้ำจะช่วยเพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาไทยทั้งด้านการอ่าน การพูด และส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้อีกระดับหนึ่ง ซึ่งวิธีสอนแบบ สุ จิ ปุ ลิ จะเน้นทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง (สุ) การคิด (จิ) การถาม (ปุ) และการเขียน (ลิ) จากคำกล่าวที่ว่า การบริหารจัดการและเจริญปัญญาเป็นการเตรียมใจของเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้เมื่อเด็กมีสติและสมาธิ ก็จะใช้สติและสมาธิในการ ฟัง อ่าน คิด ถาม เขียน ตามหลักสุ จิ ปุ ลิ ซึ่งนักปราชญ์ในอดีตเรียก สุ จิ ปุ ลิว่า เป็นหัวใจของบัณฑิตนั่นเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ มาเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อ.เมือง จ.ขอนแก่น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองขั้นต้น (pre-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว – วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) สัญลักษณ์ (T1 - x - T2) โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 10 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ

2. เครื่องมือในการวิจัย

- 2.1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ สู่ จิ ปุ ลิ
- 2.2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำ
- 2.3. สื่อ application YouTube
- 2.4. สื่อ midmap padlet
- 2.5. สื่อ column padlet
- 2.6. สมุดสะสมผลงาน notebook folio
- 2.7. แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สู่ จิ ปุ ลิ

3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

- 3.1. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

3.1.2 ศึกษาตำราการสอนภาษาไทย เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ และเอกสารต่างๆ ตามที่กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

3.1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ จำนวน 2 แผน รวม 1 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมเข้าร่วมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	คำควบกล้ำแท้	1
2	คำควบกล้ำไม่แท้	1
รวม		2

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารระสำคัญ 4) สารการเรียนรู้ 5) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) ภาระงาน/ชิ้นงาน 9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 2 แผน รวมทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง

3.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม มี 3 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 ชี้นำ

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการให้
2. นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าจะเพิ่มเติม

ความรู้ใด

ขั้นสอนตามกระบวนการ

1. ครูแนะนำการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนเกี่ยวกับการอ่านคำควบล้ำพร้อมทั้งเสนอตัวอย่างคำถามในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณคดี

2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูภาพ ฟังเพลง สนทนา ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

3. ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนหรือการให้กำลังใจ

4. นักเรียนตอบคำถามลงในนวัตกรรม

ขั้นสรุป

การประเมินผลการใช้นวัตกรรม

1. นักเรียนบอกความรู้ที่ได้รับผ่านการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรม
2. นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง
3. ครูให้ข้อมูลสะท้อนกลับพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยแล้วนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง, 2555)

+1 หมายถึง แน่ใจว่า เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แนใจว่า เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

$\Sigma R =$ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC จะต้องมามีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 จึงจะแสดงว่าเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2. สื่อ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ สื่อ จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิโดยศึกษาหาประเด็นที่น่าสนใจจากงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำนวัตกรรมจัดการเรียนรู้

3.2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างนวัตกรรม

3.2.3 จัดสร้างสื่อ

3.2.4 เสนอสื่อ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความถาม ความสอดคล้องของข้อความถามกับจุดประสงค์

3.2.5 นำสื่อมีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสื่อ มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนและมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสื่อ มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนและมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสื่อ ไม่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนและไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของสื่อ

$\Sigma R =$ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าสื่อ นั้นวัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการวัด เมื่อนำผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.2.6 นำสื่อ ที่ผ่านการหาคุณภาพและมีการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3. แบบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันมีการสลับตัวเลือก โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโคกแปะ สารการการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.2 ศึกษาหลักการ เนื้อหาเกี่ยวกับคำควบกล้ำ

3.3.3. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3.3.4 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ และจัดตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำ

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม						รวม
	จดจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สร้างสรรค์	ประเมินค่า	
เนื้อหาและองค์ประกอบคำควบกล้ำแท้	-	2	-	-	-	-	2
เนื้อหาและองค์ประกอบคำควบกล้ำไม่แท้	1	2	-	1	-	1	5
รวม	1	5	0	2	1	1	10

3.3.5 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 10 ข้อเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3.3.6 เสนอแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์

3.3.7 นำแบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย แล้วนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความถูกต้องด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัด
- การหาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำ

ΣR= ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการวัด เมื่อนำผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.3.7 นำข้อสอบปรนัยจำนวน 10 ข้อ ที่ผ่านการหาคุณภาพของข้อสอบและมีการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) ต่อไป

3.4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสาร บทความงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการทำแบบสอบถาม

3.4.2 นำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นมาสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย ประโยค ข้อความ จำนวน 15 ข้อ สอบถามความคิดเห็น 3 ด้าน คือ ด้านตัวผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พร้อมด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนนระดับ	5
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนนระดับ	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนนระดับ	3
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนนระดับ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนนระดับ	1

สำหรับเกณฑ์ให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
4.50 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 -2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาแล้วปรับปรุงแก้ไข

3.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และตรวจสอบความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ (IOC) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ

$$\Sigma R = \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N = \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

3.4.5 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยาม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.67 - 1.00

3.4.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 2 แผนรวมทั้งหมด 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T1	X	T2

T₁ คือ การสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม สู่ จิ ปุ ลิ

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยรู้โดยใช้กิจกรรม สู่ จิ ปุ ลิ

T₂ คือ การสอบหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม สู่ จิ ปุ ลิ

4.1 ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 1 การอ่าน โดยการใช้กิจกรรม สู่ จิ ปุ ลิ

4.2 นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 1 ชุด 10 ข้อ มาให้นักเรียนทดสอบ

4.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 แผน 2 ชั่วโมง และมีการวัดและประเมินการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นข้อมูล ทั้งนี้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมตามแผนจัดการเรียนรู้ที่วางไว้

4.4 นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำหลังเรียน (Posttest) จำนวน 1 ชุด 10 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน มาให้นักเรียนทดสอบ

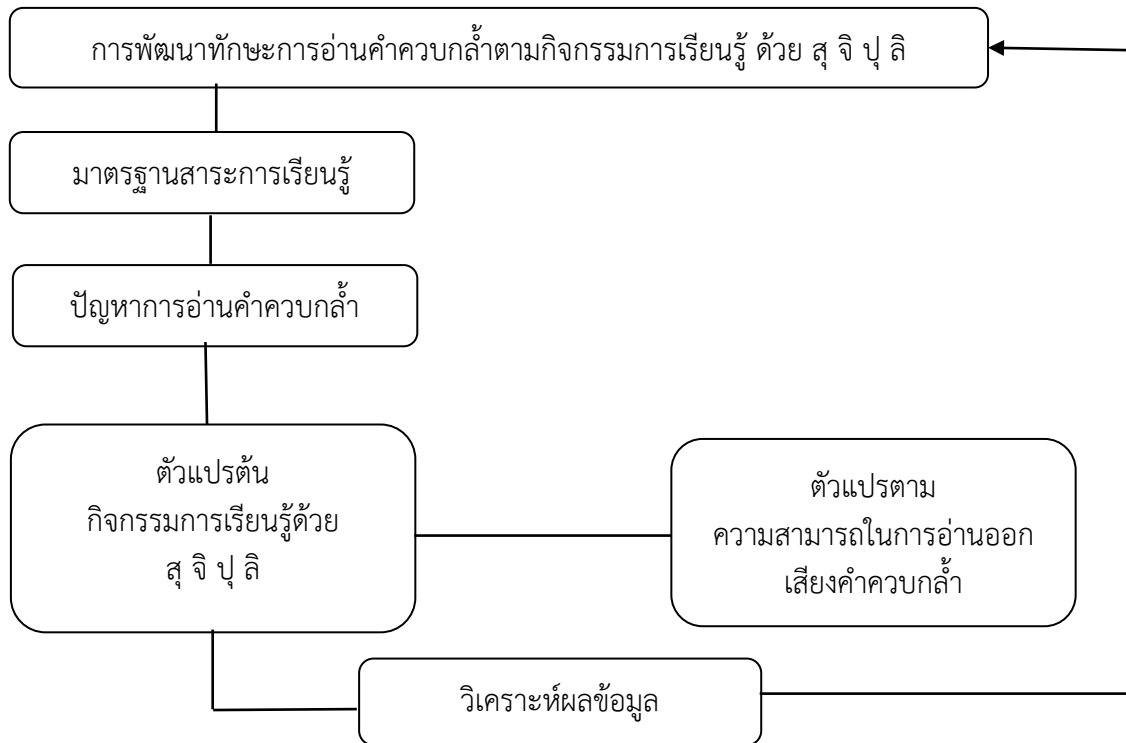
4.5 นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ ตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สู่ จิ ปุ ลิ

4.6 นำข้อมูลทั้งหมดมาสรุปวิเคราะห์ทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ t-test (Dependent Samples)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จี ปู ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อ.เมือง จ.ขอนแก่น

1.1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จี ปู ลิ พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จี ปู ลิ จากแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 10 ข้อที่ผ่านการประเมินค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากผลการทดสอบพบว่าหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จี ปู ลิ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 7.2 ($\bar{X} = 7.2$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 4.6 ($\bar{X} = 4.6$) แสดงว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จี ปู ลิ สามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้

1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จี ปู ลิ วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (Dependent Sample t-test) สรุปได้ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จี ปู ลิ

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	T	sig
ก่อนเรียน	10	4.60	1.65	7.00	.000**
หลังเรียน	10	7.20	1.14		

หมายเหตุ: .000**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อ.เมือง จ.ขอนแก่น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ โดยใช้สถิติค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สรุปผลดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ

(N = 10)

รายการประเมิน		ระดับความพึงพอใจ					ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1				
1.ด้านผู้เรียน										
1	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทย	4	4	2	0	0	84	4.20	0.75	มาก
2	นักเรียนเป็นคนพูดภาษาไทยชัด	6	3	1	0	0	90	4.50	0.67	มาก
3	นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรมด้วยนวัตกรรม,สื่อการสอน	10	0	0	0	0	100	5.00	0.00	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำแท้และเทียมได้ชัด	7	2	1	0	0	92	4.60	0.66	มากที่สุด
5	นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาไทยสนุก	2	6	2	0	0	80	4.00	0.63	มาก
รวม		29	15	6	0	0	89.20	4.46	0.70	มาก
2.ด้านกิจกรรม										
6	นักเรียนชอบลงมือปฏิบัติมากกว่าการฟังดูบรรยาย	8	2	0	0	0	96	4.80	0.40	มากที่สุด
7	สุ นักเรียนชอบฟังครูสอน	7	3	0	0	0	94	4.70	0.46	มากที่สุด
8	จิ นักเรียนชอบคิดหรือจินตนาการ	7	3	0	0	0	94	4.70	0.46	มากที่สุด
9	ปุ นักเรียนเคยถามข้อสงสัยขณะครูสอน	3	6	1	0	0	84	4.20	0.60	มาก
10	ลิ นักเรียนชอบเขียนหรือบันทึกสิ่งต่างๆ	4	6	0	0	0	88	4.40	0.49	มาก
รวม		29	20	1	0	0	91.20	4.56	0.54	มากที่สุด
3.ด้านประโยชน์ที่ได้รับ										
11	จากการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ นักเรียนมีความพึงพอใจ	7	3	0	0	0	94	4.70	0.46	มากที่สุด
12	นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้ดีขึ้นเพียงใดหลังจากเรียนตามแผน สุ จิ ปุ ลิ	5	4	1	0	0	88	4.40	0.66	มาก
13	นักเรียนคิดว่าการเรียนเรื่องคำควบกล้ำมีประโยชน์	5	5	0	0	0	90	4.50	0.50	มากที่สุด
14	นักเรียนคิดว่าการเรียนตามแผน สุ จิ ปุ ลิ มีประโยชน์	7	3	0	0	0	94	4.70	0.46	มากที่สุด
15	นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาไทยมีความจำเป็น	7	3	0	0	0	94	4.70	0.46	มากที่สุด
รวม		31	18	1	0	0	92.00	4.60	0.53	มากที่สุด
รวมทั้งสามด้าน		89	53	8	0	0	90.80	4.54	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่หนึ่งมีค่าเฉลี่ย = 4.60 รองลงมาคือความพึงพอใจด้านกิจกรรมเป็นลำดับที่สองมีค่าเฉลี่ย = 4.56 และความพึงพอใจด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย = 4.46 ตามลำดับ

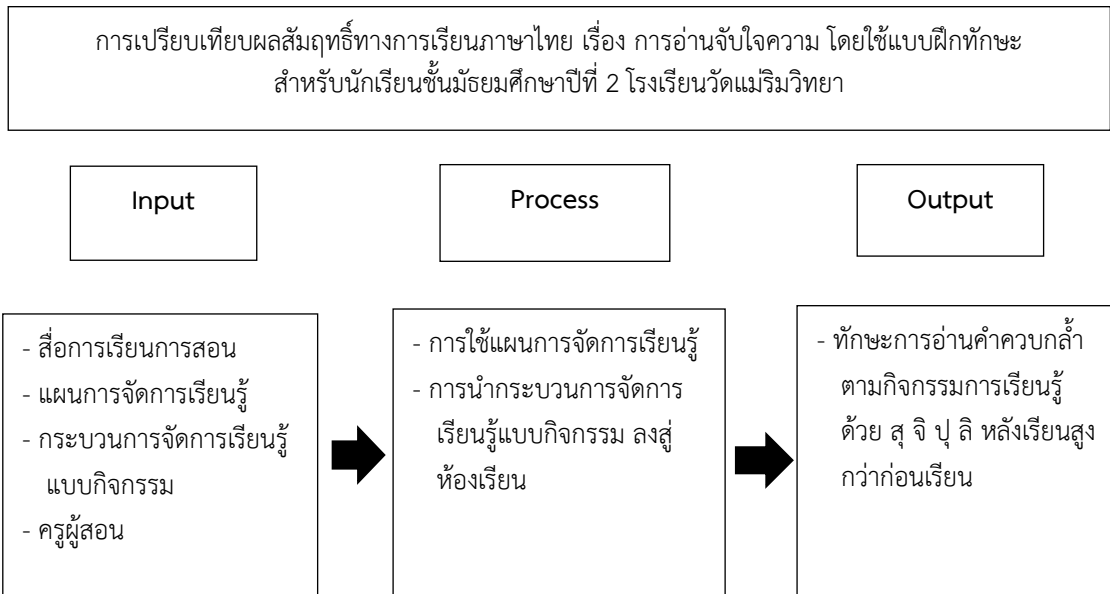
อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านคำควบกล้ำก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน มีการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ เป็นกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้การจดจำคำศัพท์ภาษาไทย เป็นส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นธรรมชาติของเด็ก ช่วยให้เด็กได้ทดลองค้นพบและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว โดยกิจกรรม สุ จิ ปุ ลิ จะช่วยเพิ่มความหลากหลายให้บทเรียนและช่วยสร้างแรงจูงใจ รวมทั้งกระตุ้นให้เด็ก ๆ ได้ใช้ภาษาที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ ม่วงประเสริฐ และ ทศพร แสงสว่าง (2565) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแอปพลิเคชันกิจกรรมการสอนตามรูปแบบ สุ จิ ปุ ลิ โมเดล เรื่องการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.27 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.48 มีค่าการทดสอบค่าทีระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 20.68 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านกิจกรรม และด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีดา หนูชู, อัญชลี ทองแถม และ สมพร โกมารทิต (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อเสริมการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชื่อว่า IPAT Model มี 4 องค์ประกอบ คือ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและสืบค้นขั้นอธิบายและสรุป โดยใช้ สุ. จิ. ปุ. ลิ. (หัวใจนักปราชญ์) และการวิเคราะห์ตามแนวคิดของบลูม (Bloom) ขั้นขยายความรู้และขั้นประเมินผล และ (4) การประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลอง (1) มีความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) มีคุณลักษณะการรู้เท่าทันสื่อหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การฝึกออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำตามกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ได้จริง และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่สูงขึ้น และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำตามกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกแปะ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สามารถพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วย สุ จิ ปุ ลิ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ครูควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการฝึกที่หลากหลายรูปแบบและต้องมีการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ฝึกบ่อยๆ ย่อมมีโอกาสพัฒนาการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนคล่องแคล่วได้ดีกว่าผู้ที่ฝึกน้อยหรือไม่ผ่านการฝึกเลย นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจมีการทดสอบความสามารถของนักเรียนด้านการออกเสียงคำควบกล้ำเป็นระยะๆ ด้วย

1.2 ครูควรพิจารณานำสื่อที่เกี่ยวข้องในการออกเสียงคำควบกล้ำไปใช้ตามความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน เพราะนักเรียนไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมทั้งหมดและเหมือนกันทุกคนก็ได้ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

เกริก ท่วมกลาง และ จินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ/ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.

- ปรีดา หนูชู, อัญชลี ทองแถม และ สมพร โกมารทัต. (2564). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการคิดวิเคราะห์และการรู้เท่าทันสื่อ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 32(2), 24-38.
- พัชรินทร์ ม่วงประเสริฐ และ ทศพร แสงสว่าง. (2565). การพัฒนาแอปพลิเคชันกิจกรรมการสอนตามรูปแบบ สุ จี ปุ ลิ โมเดล เรื่อง การอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 19(1), 171-182.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2560). การสอนเพื่อสร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 1(1), 26-37.